

„Montmartre'i kannike“ muusikaliselt

Agu Lüüdik lavastas „Montmartre'i kannikese“ esmakordselt 1930. a. sügisel. Uuslavastuse ta andis sügisel 1939. Mõlemad eelnimetatud lavastused said hea suhtumise osaliseks. Ka käesolev uuslavastus on päris meeldiv ja peaks rahuldama publiku vastavaid soove. Agu Lüüdik on teinud, mis teha andis, ja ta enda lavale ilmumiselega kaob ühetoonilisus ja operett saab juurde elevust ja hoogu.

Lavajõud ei ole ju eriti silmapaistvad. Ei ole keskeid kujusid, kes kogu aeg köidaksid publiku tähelepanu. Therese Maasing täidab oma osa kahtlemata päris meeldivalt, seda vahest küll erijoones laululiselt, kuid ka lavaliselt ta on muutunud vabamaks ja kujukamaks. Ta ei suuda aga anda veel silmapaistvamalt esiletõusvat kaju, mis köidaks tavava mängulise graatsia ja tujukusega ning samaaegse tugevalt meeleolustava laulu ja koloratuuride mängleva säruga. Veel väike hääli ei lase mõningaid momente esile tulla küllalt kuuldavalt, neid katab veel ka tagasihoidlikult mängiv orkester. Kõigele vaatamata Th. Maasing täitis oma osa päris hästi. Eriti meeldiv on tema puhtalt kõlav hääli ja maitsekas muusikaline tõlgitsus.

Milli Rebane püüdis oma osa hästi mängida, kuid mõndagi jäi veel puudu

sellest, mis paneks uskuma, et ta ahvatlustele ei suudeta vastu seista. Ka laulus ta ei suuda paeluda täiesti rahuldavalt. Üldise koosmängu seisukohalt ta aga oli omal kohal.

Muusikaliselt ei tõuse ju ka kunstnike kolmik kuidagi eriliselt esile. Georg Ots võib nendest edasipidi laululiselt kõige enam pakkuda. Lavaliselt ta oli opereti algul aga kõige vähem kohandunud oma ümbrusega. Paul Mägi jäi muusikaliselt kahvatuks, Endel Pärn, operetiheliloojana, polnud laulja, kuid täitis oma osa siiski kõige paremini neist kolmest. Teiste osaliste muusikaline ülesanne oli väike ja selle nad täitsid päris hästi.

Orkester Kirill Raudsepa juhatusel andis üldiselt rahuldava muusikalise keskenduse; enam tähelepanu tuleks aga pöörata üksikute pillirühmade kõlalisele ühtlusele ja neid siis ka omavahel hästi kooskõlastada. Koor täitis oma osa päris korralikult. Kahtlemata annaks aga mõndagi teha, et täpsema ilmekusega tõsta lavalist elevust. Täis saal oli tänulik pakutud eest.

K. Leichter.

1945